

Zločin u Malom Lošinj

Izvještaji s rasprave

27. 04. 2010. - godine

Izveštava: Martina Klekar - Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prate i: Tino Bego - Documenta, Zagreb, novinari „Večernjeg lista“

Glavna rasprava je, zbog proteka vremena¹, počela iznova pred istim sastavom vijeća.

Nakon uzimanja općih podataka od III-okrivljenika i izricanja zakonskih upozorenja istome, zamjenik ŽDO iz Rijeke je pročitao optužnicu, nakon čega je III-optuženik izjavio da je optužnicu razumio i da se ne smatra krivim. Predsjednica vijeća je konstatirala da se u odnosu na I-okrivljenoga i II-okrivljenoga, kojima se sudi u odsutnosti, predmnijeva da su se izjasnili da nisu krivi.

DOKAZNI POSTUPAK

III-okrivljenik se izjasnio da se slaže da se na raspravi čitaju iskazi do sada ispitanih svjedoka, tako da je predsjednica vijeća pristupila **čitanju iskaza svjedoka**:

Svjedok HERKUL ALABURIĆ

U svom iskazu svjedok je naveo da su se kritične večeri Valter Dajčić i Željko Krulić pridružili njemu te Rifetu Mustiću i Mladenu Bujačiću, te su krenuli prema vili „Flora“. Valter je vodio psa, išao je prvi. On sam je bio sporiji i malo je zaostajao. Tada je ispaljeno nekoliko pojedinačnih hitaca pri čemu su Rifet i Mladen pogodoeni, nakon čega je uslijedila rafalna paljba iz automatske puške. On je pokušao napuniti pušku, no nije uspio. Prema njemu su ispaljena tri hica iz prostora šume na ulazu u „Floru“. Vidio je kako Mladen i Rifet leže na zemlji. On sam u opisanoj pucnjavi nije bio pogođen i nije prije pucnjave primijetio bilo kakve znakove zasjede.

Na poseban upit, svjedok je naveo da I-opt. Vladu Grbina ne poznaje. Čuo je za prijetnje kapetana Kadarevića Rifetu Mustiću.

Na predočenje iskaza kojega je dao u istrazi svjedok je odgovorio da je nešto dodavano tom njegovom iskazu, odnosno da potpis je njegov, no da je iskaz mijenjan. Za istražnog suca Tišmu je čuo, ali ga se ne sjeća, dodavši kako je 1984. zadobio ozljede glave, zbog čega ponekad zaboravlja. Za vrijeme rata bio je pripadnik 60. bataljuna ZNG-a, obolio je od raka pluća te je u mirovini.

Svjedok ŽELJKO KRULIĆ

¹ Prema dostupnim podacima posljednje je ročište održano 03. ožujka 2009., na kojem je određeno da se glavna rasprava odgađa na neodređeno vrijeme, odnosno da će nakon obavljene rekonstrukcije i izrade nalaza i mišljenja po vještaku balističaru i vještaku sudske medicine biti zakazana rasprava.

Svjedok je naveo da je kritičnoga dana obavljeno u vojarni nekoliko razgovora s vojnicima koji su željeli otići iz vojarne u Malom Lošinj. Razgovoru s Rifetom Mustićem i Mladenom Bujačićem on nije prisustvovao. Četiri vojna lica su došla u vojarnu, a na tu činjenicu je on ukazao Valteru Dajčiću, jer je to značilo potrebu dodatnog opreza. Oni su trebali pomoći ovima koji žele otići. Dok su se kretali pored vile „Flora“ prvo je ispaljeno pet pojedinačnih hitaca, nakon čega su iz tri cijevi uslijedili rafali u trajanju od tridesetak sekundi. Ručnu bombu koja je bačena na njih nije odmah vidio. Došla su kola hitne pomoći i odvezla mrtva tijela Rifeta Mustića i Mladena Bujačića.

Grbina i Bugarina je poznavao, a ostale bi prepoznao prilikom suočenja.

Svjedok VALTER DAJČIĆ

Naveo je da je bilo dogovoreno da će kritičnoga dana on, Alaburić i Krulić u vremenu od ponoći do jedan sat iza ponoći čekati vojnika Ibrahima, koji je trebao izaći iz vojarne. On je vodio psa, nije nosio oružje i kretao se iza Krulića. Kada su krenuli prema dogovorenom mjestu iz dvorišta vile „Flora“ počeli su prvo pojedinačni hici, a zatim i rafalna paljba iz troja oružja.

Vladu Grbina je poznavao.

Svjedokinja FIKRETA POVLAKIĆ

U kritično vrijeme bila je nastanjena u Hotelu „Čikat“, smještenom nasuprot vili „Flora“. Oko 00,35 sati čula je pucnjeve, prvo pojedinačne pa rafalnu paljbu. Probudila je dijete te su izašli iz svoje sobe u hodnik hotela. Čulo se dovikivanje i pucnjevi, a vidjela je tijelo mrtvog gardista po kojega je došla hitna pomoć. Svjedokinja nije znala navesti kolika je udaljenost između Hotela „Čikat“ i vile „Flora“.

Svjedok MIRKO RASPASOVIĆ

U to vrijeme je stanovao u Hotelu „Čikat“. Dana 15. listopada 1991. je radio poslijepodne te je oko 22,45 sati došao u hotel i zaspao, a probudila ga je pucnjava. Prvi mu je osjećaj bio da pucaju topovnjače. Nije palio svjetlo, nego je izašao van iza zgrade. Nikoga nije vidio te se vratio u sobu i obukao uniformu te izašao van. Na mjestu događaja vidio je nekoliko gardista, koji su otjerani otamo, a sjeća se da je poginuo vojnik nadimkom „Dajc“. Svjedok nije mogao precizirati točno vrijeme navedenih događaja.

Svjedok SREĆKO KOVAČEVIĆ

Dana 16. listopada 2010. iza ponoći on je zatvarao lokal „Trojka“ u kojemu je radio, pri čemu je čuo pojedinačnu paljbu pa rafal iz predjela „Čikata“. Dvominutnom vožnjom motorom došao je do mjesta s kojega su se čuli pucnji. Začuo je glas Herkula Alaburića, koji je govorio da su dvojica mrtvi. On bi znao na licu mjesta pokazati položaje tijela ubijenih, a sudjelovao je u uklanjanju tijela Bujačića s toga mjesta. Ne sjeća se je li ostao ondje do dolaska policajaca.

Svjedok GORDAN MESIĆ

Kritične večeri, po završetku straže, otišao je u bazu gdje je sreo Herkula Alaburića te su se dogovorili da idu u lokal „Trojka“ na piće. Čuli su pojedinačne pucnjeve pa rafale te su istrčali iz lokala, a došao je i Srećko Kovačević. Vidio je Herkula koji je potezao obarač na puški i govorio da su dvojica mrtva

te da je bačena bomba. Ubrzo su došle hitna pomoć i policija. Sve navedeno se događalo u vremenu od 00,15 do 00,30 sati. Par dana prije je čuo da su neki vojnici iz JNA trebali prebjeći iz vojarnje, no ne zna da li je to trebalo biti baš tada kada se ovo sve odvijalo. Hotel „Čikat“ i vila „Flora“ nalaze se jedan nasuprot drugome.

Svjedok DEMIROV MAZLIN – ispitan zamolbenim putem u Makedoniji (državljanin Makedonije)

Dana 16. listopada 1991. bio je u vojarni, gdje je nagovješteno da predstoji napad Hrvatske vojske. Otišao je uvečer s Grbinom i Anđićem tražiti vojnika Ibru, koji je vodio pse, a nestao je toga dana. Kapetan Grbin im nije dao naredbu da pucaju. *Tempore criminis* Grbin, Petrović i Anđić su pucali, a Grbin je još bacio bombu, no nije se uspjela aktivirati. On i spomenuta trojica su istoga dana ispitani i vraćeni na prekomandu.

Svjedokinja KSENIJA ZORC – istražna sutkinja, obavila očevid

Navela je da je 11 sati nakon događaja neposrednim opažanjem na mjestu događaja vidjela tragove krvi. Pripadnici JNA joj nisu dali oružje iz kojega je pučano, a nisu je ni pustili u vojarnu kako bi obavila razgovor s kapetanom. Serijski brojevi pušaka nisu spominjani, a govorilo se da se pučalo iz automatskih pušaka kalibra 7,62 mm. Ona na ovome predmetu nije radila ništa osim očevida i naloga za obdukciju.

Svjedokinja SANJA BUJAČIĆ – sestra pokojnog Mladena Bujačića

Ona o samom događaju u kojemu je poginuo njen brat zna samo po čuvenju. U kritično vrijeme bila je u sedmom mjesecu trudnoće, legla je u krevet oko 21,00 sati i pokušala je čitati knjigu, no postajala je sve nemirnija, kada je oko 00,30 sati čula paljbu i rafale. Nije se ustajala iz kreveta, iako je znala da se nešto događa. Ustala se tek kada su ih došli obavijestiti o Mladenovoj smrti te ga je kasnije išla pogledati u mrtvačnicu.

Njen pokojni brat je živio na adresi u Malom Lošinj, gdje ona sada živi s roditeljima. On je u to vrijeme, doduše, bio oženjen te je sa suprugom živio na drugoj adresi, no zbog tih zbivanja suprugu je smjestio na Veli Lošinj, tako da je on svakoga dana dolazio kod svojih roditelja, u stan koji gleda pravo na tu vojarnu. Bio je pripadnik ZNG-a od samog početka ljeta 1991. godine. Oni su se službeno formirali 01. kolovoza 1991. godine, međutim okupljali su se i ranije.

Svjedokinja NATAŠA BUJAČIĆ – supruga pokojnog Mladena Bujačića

O samome događaju zna iz priča ljudi koji su kritične večeri bili s njenim suprugom.

Ta vojarna se nalazila dosta blizu stana Mladenovih roditelja i budući da se govorilo da u vojarni ima puno kerozina, on je smatrao da je bolje da ona ode kod svojih roditelja na Veli Lošinj.

Isti je dobio status pripadnika ZNG-a, odnosno HV-a, te je obitelj ostvarila pravo na mirovinu i invalidninu iza pokojnoga, ona je pokrenula postupak protiv Republike Hrvatske, no odbijena je s tužbenim zahtjevom. O imovinsko-pravnom zahtjevu će odlučiti nakon donošenja presude.

Svjedok SERGIO BUJAČIĆ – sin pokojnoga Mladena Bujačića

Upitan o postavljanju imovinsko-pravnog zahtjeva, isti je odgovorio da će o tome odlučiti kada se utvrdi tko je kriv za smrt njegovoga oca, odnosno da će tada pokrenuti parnični postupak za naknadu štete protiv istoga.

Svjedokinja ZORICA MUSTIĆ – supruga pokojnoga Rifeta Mustića

Njen pokojni suprug je bio pripadnik JNA negdje do kolovoza 1991., kada je podnio zahtjev da se „skine“. Naime, već početkom 1991. se vidjelo da je on u vojarni „Velopin“ nepoželjna osoba, jer nije primio čekove pa nije mogao podizati plaću. U vojarni su ga zvali „Musa“ te mu je jedan njegov kolega nadimkom „Živa“ rekao da on nema pojma koje ključeve ovaj ima i od čega, dakle Rifet tada nije imao pristup ničemu. U kolovozu je imao sukob sa zastavnikom Kadarevićem, nakon čega je završio u bolnici. Početkom te godine dotadašnji zapovjednik vojarne, Meho, je otišao na liječenje, a na njegovo je mjesto došao Grbin. Jedne prigode je Meho bio kod njih doma te je rekao da su iz Divulja tražili dostavu Rifetovih papira kako bi vidjeli koju je obuku za diverzante on završio, i tada se već dalo naslutiti da se nešto događa.

Taj dan kada je Rifet otišao u ZNG njoj su u dva navrata došla dva mladića i pitala za njega, no ona im se nije usudila reći gdje je, samo je rekla da je negdje vani. Nakon što je počeo raditi s gardistima ona nije čula da bi njen suprug izvlačio ročnike iz te vojarne, to zna samo iz priča, a on osobno joj to nije govorio. Inače se po gradu pričalo o odlasku tih ročnika iz vojarne. Svjedokinja pretpostavlja da je Rifet izvlačio ročnike iz vojarne, jer je on bio takav čovjek.

Rifet joj nikada nije spominjao da bi imao sukob s Grbinom, čak su Grbin i njegova supruga jednom bili kod njih doma na večeri.

O samom događaju u kojemu je njen suprug smrtno stradao ona nema neposrednih saznanja. On je otišao u nedjelju, a nju su u srijedu ujutro izvijestili o tome što se dogodilo. U to vrijeme njihov je sin imao sedam i po godina, a kći nepune dvije godine. Na Lošinj su živjeli od 1985. godine.

Po okončanju postupka će odlučiti o parnici za naknadu štete.

Svjedok FILIP MUSTIĆ - sin pokojnoga Rifeta Mustića i **svjedokinja JASMINA MUSTIĆ** – kći pokojnoga Rifeta Mustića, oboje su izjavili da će imovinskopravni zahtjev ostvarivati u posebnoj parnici nakon što se u kaznenom postupku utvrdi tko je kriv za smrt njihova oca.

Potom je predsjednica vijeća u bitnom izložila **sadržaj isprava u koje je izvršen uvid** u okviru dokaznog postupka na prethodnim ročištima:

ZAPISNIK O UVIDAJU

Uviđaj je obavljen po istražnoj sutkinji Okružnog suda u Rijeci i policiji. Isti su o predmetnom događaju obaviješteni u 02,18 sati, a uviđaj je trebalo obaviti za vrijeme dana, tako da je tada lice mjesta osigurano, dok je sam uviđaj započeo oko 13,00 sati.

Lice mjesta je bilo izmijenjeno utoliko što su tijela ubijenih bila uklonjena.

U Zapisniku zatim slijedi opis oko vile „Flora“ i okolnog područja.

Primijećeni su tragovi krvi u vidu lokvica. Pronađeno je ukupno 37 čahura kalibra 7,62 mm. Neeksplozivna ručna bomba s izvađenom ručicom osigurača je pronađena malo dalje i uklonjena po pirotehničarima na licu mjesta.

Slijede podaci o ubijenim gardistima i ostalim gardistima te o njihovom oružju.

Izuzeto je pronađenih 37 čahura, meci i maskirni prsluk s Mustićevoga tijela. Uzeta je tzv. parafinska rukavica s mrtvih tijela. PU Lošinj je naloženo da obave informativne razgovore.

Očevid je dovršen u 16,15 sati.

IZVJEŠĆE O KRIVIČNOJ PRIJAVI

FOTODOKUMENTACIJA OČEVIDA

Vidljivo je ukupno 6 oštećenja na zidu i 4 oštećenja na rasvjetnom stupu. Razlikuje se broj čahura od onoga što je navedeno u Zapisniku o očevidu.

ZAPISNIK O OBDUKCIJI

Pokojni Rifet Mustić je zadobio prostrijel srca od čega je i preminuo. U kritično vrijeme bio je trijezan.

Kod pokojnoga Bujačića su utvrđene strijelne ozljede jetre, srca i pluća te strijelne ozljede srca, uslijed kojih je isti iskrvario i preminuo.

ZAPISNIK O OČEVIDU/REKONSTRUKCIJI OD 24. 04. 2003. g.

U tijeku istrage obavljen je očevid odnosno rekonstrukcija predmetnoga događaja, kojoj je prisustvovao i III-okrivljenik, koji je pokazao kako su se kretali kritične noći te kako je on stajao s puškom uza zid. Lice mjesta se nije u bitnome izmijenilo, a fiksirano je video-zapisom. Zapisniku su priložene fotografije.

DOPIS MORH-a

Iz istoga proizlazi da su ubijeni Mustić i Bujačić upisani u jedinstveni registar hrvatskih branitelja te da su bili pripadnici pričuvnog sastava 60. bataljuna HV ZNG-a.

Oružje iz kojega su isti ubijeni nije izuzeto, jer im je rečeno da ono pripada JNA te da će biti vještačeno po vojnim vještacima JNA.

Dana 20. listopada 1991. I-opt. Grbin je viđen u Puli, a dana 14. prosinca 1991. je JNA napustila vojarnu „Velopin“.

DOPIS ODJELA ZA OČEVIDE MUP-a RH VEZANO ZA DOPISE SUDA O PRONAĐENIM ČAHURAMA

Iz Dopisa Suda proizlazi da spisu ne prileže čahure te je od MUP-a traženo da se iste dostave Sudu. U Dopisu MUP-a stoji da nisu u mogućnosti dostaviti čahure te da ne mogu pronaći ni video-zapis očevida od 16. listopada 1991.

OBAVIJEST MUP-a

Iz Obavijesti proizlazi da MUP ne posjeduje tražene stvari, a u Centru za kriminalistička vještačenja „Ivan Vučetić“ u Zagrebu nalazi se samo odjeća ubijenih.

ZAPISNIK O REKONSTRUKCIJI OD 11. 03. 2009.

Na ročištu je umjesto čitanja Zapisnika PREGLEDAN DVD PREDMETNE REKONSTRUKCIJE, obavljene 11. ožujka 2009., ispred glavnog ulaza u dvorište vile „Flora“, kojoj su bili prisutni i vještak balističar dipl. ing. Vojin Maštruko, sudsko-medicinska vještakinja dr. med. Renata Dobi-Babić te III-optuženik.

Na snimci se vidi III-optuženik koji objašnjava svoj položaj kritične zgrade, odnosno kako je klečao u dvorištu vile pokraj kamenog zidića i gledao kroz raslinje uz ogradu. Objašnjava da je Petrović isto klečao te da je Grbin stajao uz glavna vrata dvorišta.

Pristupa se mjerenju visine III-optuženika, za kojega je utvrđeno da je visok 183 cm, a u čučućem položaju 105 cm.

Svjedok Krulić i svjedok Alaburić potom pokazuju u kojem su položaju bili ubijeni. Potonji navodi da su se isti nalazili u razini stupa na vratima te da je on sklanjao tijela ustranu kad je došao. Mjerenjem se utvrđuje da je svjedok Alaburić visok 182 cm.

Svjedok Mesić potom kao mjesto događaja gdje leže ubijeni pokazuje malo niže od drugoga stupa na ulaznim vratima te navodi da nitko do njegova dolaska nije dirao tijela ubijenih. Iskazuje da je Bujačić ležao na leđima, a Musić na boku.

Svjedok Kovačević navodi da je zdesna ležao Alaburić, a s lijeve strane Bujačić, Mladen i Musa. Pokazuje područje i položaje tijela jednako kao i svjedok Mesić.

III-okrivljenik nije imao primjedbi na DVD rekonstrukcije.

BALISTIČKO VJEŠTAČENJE I DOPUNA ISTOGA po dipl. ing Vojinu Maštruko, sudskom vještaku za balistiku i mehanoskopiju

Vještak je ustvrdio da u predmetnom slučaju nije moguće odrediti udaljenost pucanja, jer nije izvršen pregled oružja. Vjerojatno je bila veća od 1,5 m, što on zaključuje na temelju obdukcijskog nalaza, konfiguracije terena i ograde te ispaljenih čahura, te pretpostavlja da je pucano iza ograde, no moguće je i iz neke druge lokacije.

Budući da oružje nije dostavljeno na pregled, ne može na temelju mehaničkih tragova na čahurama ustanoviti koliko je čahura ispaljeno iz kojega oružja, a također ni iz koliko je oružja pucano i koliko je čahura točno izbačeno. Može tek približno odrediti mjesto iz kojega je ispaljena neka grupa čahura.

Pri izradi vještačkog nalaza i mišljenja korištena je tehnika laserskog 3-D snimanja scannerom rezolucije 1 mm, kojim se dobiju precizna mjerenja lica mjesta, odnosno tako nastaje 3-D kompjutorska replika lica mjesta. Taj scanner se ne može koristiti po kiši, a na dan rekonstrukcije je padala kiša, tako da su ta snimanja učinjena jedan dan prije. Ručnim modeliranjem je učinjena

korekcija raslinja da bi na replici bila što sličnija onome u vrijeme počinjenja djela. Vještak je načinio forenzičku 3-D rekonstrukciju sve tri verzije događaja (po III-okrivljeniku, svjedoku Kruliću i svjedoku Dajčiću).

Verzija događaja koju je iznio III-okrivljenik prihvatljiva je samo djelomično, i to u pogledu položaja okrivljenika, no ne i u dijelu da je pucano u zrak iz čučućeg položaja, kako je on govorio da je pucao. Naime, zbog pogodaka na cestu i vrt, čahure pored vrata su morale biti ispaljene od strane I-okrivljenika, a čahure s ceste su čahure svih trojice okrivljenika.

Verzija svjedoka Krulića nema potvrdu u materijalnim tragovima.

Prema verziji svjedoka Dajčića očito se radilo o zasjedi, jer gardisti nisu ispalili ni jedan metak. Zbog toga iskaz svjedoka Krulića nije u redu kada kaže da su okrivljenici dotrčali. Alaburić je preživio jer je bio zaklonjen stupom ograde u tom trenutku.

Zaključak je moguće dati samo za određene segmente događaja kojima je ugrubo rekonstruirana dinamika događaja:

- Musić je dobio strijelne rane u ležećem položaju, a Bujačić je stojeći dobio pogodak u desni bok. Prvi hici su ispaljeni dok su oštećenici stajali.
- Prikazani način je samo jedan od mogućih načina. Najvjerojatnije je da je prve hice ispalio I-okrivljenik kroz vrata vile. Grbinu su otvori na željeznim vratima omogućili takav način pucanja i takve rane. Neke su hice mogli ispaliti svih troje okrivljenika i tu se on ne može točno odrediti pa daje sve tri moguće verzije. Hitac koji je pogodio željeznu ogradu je vjerojatno ispalio III-okrivljenik u uspravnom položaju, a isto tako i hitac u rasvjetni stup.

Objasnujući svoje stručno mišljenje vještak nam je predstavio power-point prezentaciju s 264 „slidea“, dajući prikaze za tri verzije događaja – po III-okrivljeniku, svjedoku Kruliću i svjedoku Alaburiću. Znakovito je da su vrata dvorišta vile „Flora“ na „slideu“ očevida otvorena, dok je svjedok Krulić tvrdio da su bila zatvorena. Krulićevu verziju je vještak odbacio kao verziju koja nema uporišta u materijalnim tragovima. Dajčićev iskaz u istrazi i na glavnoj raspravi se dosta razlikuje, a on je u međuvremenu umro.

Pokazujući prezentaciju vještak je objasnio kako je položaje oštećenika kritične večeri utvrdio prema tragovima krvi na licu mjesta, a koristio je tzv. tehnologiju mapiranja, što znači umetanje fotografija s očevida na novu skicu dobivenu laserom.

U okviru vještačenja pogledali smo i forenzičku 3-D simulaciju strijelnih rana, pri kojoj su strijelni kanali simulirani cilindrima, tako da crvena boja označava ulaznu ranu, a plava boja izlaznu ranu strijelnog kanala. Bujačić je pogođen u trbuh, potkoljenicu, desni bok i ispod pazuha, što sve ukazuje da su puške bile podešena na poluautomatsku paljbu. Naime, da su bile podešene na automatsku paljbu, pogoci bi bili grupirani na jednu stranu tijela, jer se oštećenici tada ne bi stigli okretati.

S obzirom na lokaciju na kojoj su pronađene moguće je odrediti 4 skupine čahura:

- a) 9 čahura pronađeno iza ulaznih vrata,
- b) 6 čahura pronađeno između krunice cisterne i ulaznih vrata,
- c) 14 čahura pronađeno na cesti po širini cijele ulice,
- d) 6 čahura pronađeno duž zida nasuprot ulaza u vrt,

a pronađene su i 1 izolirana čahura nasuprot ulaza u vilu i 1 izolirana čahura na zidu, što je ukupno 37 čahura, a sve to upućuje na automatsku ili poluautomatsku pušku kakva se tada koristila u JNA.

Jedino je I-okrivljenik pucajući kroz vrata mogao nanijeti ranu kroz lijevu stražnjicu, koja izlazi kroz lijevi prednji dio prsnog koša Mladena Bujačića.

Po završetku vještačenja vijeće je donijelo odluku da se danas vještaku ne postavljaju pitanja, nego da će odrediti drugo ročište do kojega će vještak dostaviti fotodokumentaciju prostrijelnih rana i uputiti sudskog informatičara kako se reproducira taj CD, a isti CD-ovi će biti u međuvremenu dostavljeni i obrani i optužbi na razgledanje i pripremanje pitanja.

SUDSKO MEDICINSKO VJEŠTAČENJE po dr. med. Renati Dobi-Babić

Pokojni Rifet Mustić i Mladen Bujačić su zadobili veći broj strijelnih rana, ne iz apsolutne blizine, nego s udaljenosti od oko 1 m. Pozicija ulaznih i izlaznih rana ukazuje na to da su nakon što su pogođeni mecima u tijelo očito i zarotirali tijelo i saginjali se svaki od njih. Stoga su neke ulazne rane naprijed u prsni koš kod pokojnog Bujačića, a neke otraga. Za Mustića je utvrđeno da je zadobio strijelne ozljede kada je bio okrenut lijevom stranom tijela prema osobi koja je pucala iz ručnog vatrenog oružja.

Vještakinja se složila s nalazom obducenta da je uzrok smrti pokojnog Mustića prostrijel srca te da se radi o bezuvjetno smrtonosnoj ozljedi, a u odnosu na Bujačića uzrok smrti je strijelna ozljeda lica te iskrvarenje.

Dokazni prijedlog

Branitelj I-okrivljenika je predložio, a zamjenik ŽDO-a se složio, da se neposredno sasluša svjedok Demirov Mazlin, te je vijeće donijelo rješenje da će se na iduće ročište diplomatskim putem iz Makedonije pozvati svjedok Demirov Mazlin.

Iduće ročište je određeno za **17. lipnja 2010. g. u 09,00 sati.**

Zapažanja:

- 1. Sudnica u kojoj se odvijalo ovo šestosatno ročište je vrlo mala, s nedovoljno mjesta za sjedenje, tako da su monitori većinu vremena stajali i pratili tijek suđenja.*
- 2. Predsjednica vijeća nam je prije početka ročišta decidirano rekla da ne možemo dobiti zapisnike s ročišta i uvid u spis te da smo mi za nju javnost kao i svaka druga javnost, bez obzira na našu struku i naš projekt.*
- 3. Za pohvalu je da predsjednica vijeća uistinu čita iskaze već ispitanih svjedoka, za razliku od većine drugih sudaca koji samo konstatiraju da se ti iskazi čitaju. Budući da do sada nismo pratili ovaj kazneni postupak i budući da ne možemo izvršiti uvid u spis, čitanje tih iskaza na raspravi nam je od iznimne važnosti za razumijevanje postupka.*